No 68. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 7 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

MUNSTER, den 28. Mei. Eene afgrijselijke misdaad heeft onlangs in deze omstreken plaats gehad. Een vader heeft zijnen zoon gewurgd. De dader, een landman, 65 jaren oud, leefde in een tweede huwelijk, doch van zijne vrouw gescheiden. Hij had aan zijnen oudsten stiefzoon zijne landelijke bezitting opgedragen en woonde in dezelve, terwijl zijne vrouw haar kind, een 9-jarig knaapje, bij zich had. De vrouw, wegens ongeregeld gedrag in een verbeterhuis geplaatst, moest natuurlijkerwijze zich van het kind ontslaan, en daarom de vader het tot zich nemen. Ofschoon de knaap in de boerderij tot naar zijne jaren geevenredigden arbeid werd gebruikt, was hij echter — zoo schijnt het — den goedbezitter lastig. Dagelijks grepen kastijdingen van den knaap door hem plaats, en zoo als de getuigen verklaren, werd hem zelfs zijn kost kariglijk toegereikt. De vader, — volgens zijne verklaring bij zijn eerste verhoor — werd bedacht op middelen, om zich van het kind te ontdoen, ten einde aan het voortdurende verdriet een einde te maken. Hij ging, van touw en spade voorzien, met den knaap in een nabijgelegen woud, sloeg het kind het touw om den hals en verwurgde het, waarna hij het lijkje begroef, hetwelk acht weken na het feit gevonden werd. In zijn tweede verhoor herriep en wijzigde hij zijne vroegere bekentenis in zoo verre, dat hij, om den knaap vrees aan te jagen, omdat deze niet, zoo als hem was opgedragen, hout gezameld had, hem met zich in het woud had genomen, en met de uitdrukking: ik zal je ophangen, hem den strop om den hals had geslagen, dien echter zelf wederom had willen los maken toen hij het kind zag paarsch en blaauw worden. In den angst en de haast, waarmede hij dit had willen doen, had hij den strop niet kunnen los maken, en dien veeleer nog sterker digt gehaald, waardoor de dood van het kind was veroorzaakt.

— Het volgende voorval, hetwelk in Polen heeft plaats gehad, dient tot bewijs, welke onbegrensde gehechtheid de vogels voor hunne jongen hebben. In Zwolen, bij Radom, hadden een paar ooijevaren hun nest op eenen boom nevens de brouwerij. Dit gebouw geraakte in brand, en de boom had even als het wijfje van den ooijevaar, hetwelk op hare jongen zat, veel van de vlammen te lijden. In weerwil van dien, verliet zij hare jongen niet, maar strekte de vleugels meer uit, om, zoo het scheen, het nest voor de van alle kanten vallende vonken te bewaren. Spoedig hadden de vlammen ook den boom bereikt, en geraakte het nest in brand; doch de ooijevaar verliet haar nest niet, en werd uit liefde voor hare jongen een offer van de vlammen. Het mannetje vloog steeds de vlammen rond, en gaf al klepperende zijn angst te kennen.

ENGELAND.

LONDEN, den 31. Mei. In het Lagerhuis zijn levendige discussien ontstaan over het al of niet invoeren of liever hernieuwen eener wet op het bezit van vuurwapenen in Ierland. Onderscheiden leden, zoo wel Engelsche als Iersche, hebben zich, uit aanmerking der tegenwoordige omstandigheden, krachtig daartegen verzet, en het is gisteren nog tot geene beslissing over dit onderwerp gekomen.

De zaken van Ierland blijven toenemende ongerustheid inboezemen. Sedert de Iersche Lord Kanselier eenmaal de hand aan het werk heeft gelegd, gaat hij ijverig voort met het afzetten van magistraatpersonen, maar, hoe noodzakelijk die maatregelen zijn moge, de verbittering wordt daardoor geenzins verminderd. De heer *D. O'Connell* heeft over zijne afzetting een brief aan den secretaris *Sugden* gerigt, in welken hij zijne verwondering daarover aan den dag legt, en betoogt dat het regt om vreedzame vergaderingen te houden, en petitien aan het Parlement te rigten, geenzins strafwaardig maar volkomen constitutioneel is. Bij zijne rondreis in verschillende graafschappen ziet hij zich gedurig door een grooter aantal menschen omringd; in de omstreken van Nenagh zou dit getal, volgens een der dagbladen, tusschen vier- en vijfmaal honderdduizend hebben beloopen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2. Junij. De laatste berigten uit Spanje hebben den minister van Marine genoopt, maatregelen van voorzorg te nemen. Er is eene telegraphische depêche naar Toulon gezonden welke beveelt, dat de schepen le Jemampes, le Diadème, l' Alger en de stoomboot le Véloce gereed zullen worden gemaakt, om op het eerste bevel in zee te kunnen steken.

— Sedert eenige dagen volgen de koeriers elkander onophoudelijk op den weg naar Spanje op; de telegraaph van Baijonne is voortdurend in beweging; eindelijk merkt men op, dat er eene drukke gemeenschap heerscht tusschen de gewezen Koningin en de onderscheiden personen die tot hare partij behooren. De daling der fondsen op onze beurs duurt steeds voort. De tijdingen schijnen zeer zorgwekkend; men sprak van eenen opstand te Valencia.

— De geruchten van oproerige bewegingen in Spanje blijven voortduren; in eenige steden zouden zich zelfs reeds Junta's gevormd hebben.

— De stoomboot l'Oriental is te Marseille aangekomen, dezelve brengt tijdingen uit Indie tot den 2. Mei en van China tot den 12. Maart mede. Zij schilderen den toestand van de Seinde als zeer rustig; in Sirhind waren eenige ongeregeldheden uitgebroken. Een tamelijk ernstig gevecht had op het grondgebied van Khijtul plaats gehad. Te Canton scheen men nieuwe aanvallen tegen de factorijen te duchten. Bij de aankomst van den majoor *Malcolm*, die dagelijks verwacht werd, zal sir *H. Pottinger* zich naar Pekin begeven met de ratificatie van het vredesverdrag.

— De Vicomte *d'Arlincourt* is thans weder op reis naar Engeland, Schotland en Ierland; hij is door den Marquis *Douglas*, gemaal der prinses van Baden tot een groot feest op diens goederen uitgenoodigd. Men kan zich dus eerlang op eene nieuwe reisbeschrijving van den reis- en schrijflustigen Vicomte gevat maken.

— Karakteristiek is het lakonisch gezegde van *Victor Hugo*, toen men in een gezelschap van *Ponsard* en de geestdrift sprak, welke zijne *Lucretia* heeft verwekt. «*Ca passera!*" zeide hij met een medelijdenden lach. *Victor Hugo* kent bij ondervinding de onbestendigheid van literarische en politieke populariteit in Frankrijk.

— Een bewoner der voorstad St. Antoine houdt zich sedert geruimen tijd met het dresseren van een vijftigtal jonge arenden bezig, van welke hij meent zich bij het naar willekeur besturen van luchtballons te zullen kunnen bedienen. Hij beroemt zich op de vorderingen dezer krachtige en snelle vogels, en is voornemens in de maand september eene openbare proef in het Veld van Mars te nemen.

— Te Parijs wordt een tooneelgezelschap aangeworven om op de Markiezen-eilanden te gaan spelen.

— De Engelschen hebben de Sandwich-eilanden in bezit genomen.

BELGIE.

GEND, den 1. Junij. Een groot aantal inwoners dezer stad heeft aan den burgemeester, de schepenen en gemeentelijke raden een verzoekschrift ingediend, strekkende dat het gouvernement zou worden verzocht, om de nieuwe citadel van Gent geheel te doen ontmantelen, of althans om het buskruidmagazijn, hetwelk door deszelfs hechten bouw en diepe legging, bij eene mogelijke uitbarsting, de stad in puinhoopen zou doen verkeeren, te doen afbreken. De aanleiding tot dit verzoekschrift is, zegt men, de onvoorzigtigheid van eenen kanonnier, die onlangs met een doosje lucifers in den zak, het buskruid magazijn is binnengetreden.

NEDERLANDEN.

UTRECHT, den 3. Junij. Gisteren avond, ongeveer te 8 uur, is in de gemeente Blaauwkapel, op een klein uur afstands van deze stad, een meteoorsteen neërgevallen. Na eene hevige uitbarsting, uit drie of vier op elkander volgende slagen bestaande, die eenige overeenkomst hadden met kanonschotèn, werd een fluitend of huilend geluid waargenomen, dat door zijne vreemdaardigheid bij de dorpbewoners eene angstige verbazing verwekte. De knecht van den landman *J. T. Bosch*, de paarden van het land brengende, zag op korten afstand van zich een zwaar ligchaam in den grond slaan met zulk eene hevigheid, dat het zand tot op eene groote hoogte in de lucht opvloog. Zich van eene spade voorzien hebbende, keerde hij naar de plaats terug en vond den steen op eene diepte van drie voet op de zandlaag, die zich onder den kleibodem uitstrekt. Dezelve weegt 7 nederl. ponden, heeft eene onregelmatige langwerpige gedaante, en is uitwendig met de aan deze raadselachtige ligchamen eigene zwarte korst omgeven, die slechts op eene plaats beschadigd is, waar de inwendige grijze stof des steens te voorschijn komt.

— De krijgsraad in het provinciaal kommandement van Gelderland heeft, bij vonnis van 20 ll., geapprobeerd door het hoog militair geregtshof den 31e mei daaraanvolgende, den luitenant der artillerie *Roos* schuldig verklaard aan *manslag*; doch tevens aangenomen dat er *provocatie* had bestaan en denzelven mitsdien, met toepassing van art. 321 en 326 van het algemeen wetboek van strafregt, veroordeeld tot eene correctionele gevangenzetting van *vijftien maanden*.

— Op de hoogte van Sassenheim wordt met ijver gearbeid aan de vestiging van het kolossale werktuig, hetwelk den naam van de Leeghwater zal dragen en waarmede eene proeve zal worden gedaan ter uitmaling van de Haarlemmermeer; eene proeve, welke, indien zij naar wensch uitvalt, gelijk men naar redelijke berekeningen mag verwachten, de vestiging van nog twee dergelijke werktuigen zal ten gevolge hebben, welker vereenigde werking de uitgebreide waterplas van ongeveer 18000 bunders, in weinig meer dan een jaar tijds, in droog en bebouwbaar land zal moeten herscheppen. Het werktuig bestaat in een gemetselden toren, waarin de stoom-cilinders zullen worden geplaatst, en waaromheen elf pompen zullen worden ingerigt. De balansen dezer pompen zullen op de wanden van den toren rusten, en de pompen moeten gezamentlijk, met elken pompslag, 44 kubiek-el waters opbrengen en uit storten. De twee stoom-cilinders zullen in elkander worden gezet. De binnenste, welke eene middellijn van ongeveer 7 voet bekomt, moet een zwaar tegenwigt opvoeren, bestemd om de balansen binnen den toren neder te drukken, en alzoo de zuigers der pompen op te heffen. De buitenste cilinder zal van de grootste soort zijn en eene middellijn van 12 voet bekomen. De cilinder zal den stoom van den binnen-cilinder ontvangen, om de werking van het tegenwigt te bevorderen. Aan het werktuig zijn nog verschillende inrigtingen verbonden, welke van de scherpzinnigheid der uitvinders getuigen en welke strekken zullen om de geleidelijke werking van dit magtige gevaarte te verzekeren.

Men verneemt, dat het heiwerk zoo ver is gevorderd, dat eerlang de eerste steen aan den Leeghwater zal kunnen worden gelegd.

— Te Waalwijk heeft dezer dagen eene volksoploop plaats gehad, ten gevolge zoo men zegt van het inzenden van een hatelijk artikel in het Utrechtsche Avondblad tegen de Catholijke missien, enz. Door de bemoeijingen der gendarmerie keerde alles spoedig tot de orde terug. Zoo ver ons bekend is, heeft men geene persoonlijke ongelukken te betreuren, en heeft de verbittering zich alleen bepaald tegen het inzenden van gemeld artikel.

MENGELINGEN.

Wroeging van eenen Duellist.

Omstreeks het einde van 1774, verscheen op zekeren dag in mijn studeervertrek een Heer van omstreeks veertig jaren, van een aanzienlijk voorkomen en versierd met de koninklijke militaire Lodewijks-orde.

Mijnheer, aldus begon hij, ik kom uwen raad en uwe inlichting inroepen in eene zaak van het grootste gewigt: het geldt eene misdaad, voor welke geboet moet worden.

-- Eene misdaad? antwoordde ik: dit, Mijnheer! behoort veeleer te huis bij den biechtvader dan bij eenen advokaat.

— Zoo gij mij eenige oogenblikken uwe aandacht wilt vereeren, zult gij zien, Mijnheer! dat de advokaat hier even bevoegd is als de priester.

-- Spreekt, Mijnheer!

Mijn klient streek met de hand over zijn voorhoofd en zijne oogen, als om zijn geheugen in te roepen, en begon aldus:

Omtrent twintig jaren geleden wandelde eens een jeugdig man, kapitein in het Regement van Aubeterre, met eenige zijner kameraden in de landen van Tourny, te Bordeaux. Verhit door den wijn en een goed gastmaal, pleegden die onbezonnenen allerlei gekheden en voerden met luider stemme de onwelvoegelijkste gesprekken, toen een bedaard en ernstig heer hen het onvoegzame van hun gedrag onder het oog bragt. De kapitein van het regiment van Auboterre, spoediger geraakt of misschien kwaadaardiger dan zijne makkers, liet den onbekenden heer zijne boetpredikatie niet uitspreken en gaf hem eenen slag in het aangezigt. Hij had echter te doen met eenen man van eer: morgen, zeide deze tot den kapitein, zult gij mij voldoening verschaffen voor de beleediging welke gij mij aandoet. -- Tot morgen dus, was het antwoord.

Des anderen daags werd in de lanen van Tourny het lijk van eenen in een tweegevecht gedoode gevonden: het was niet dat van den kapitein.

Geheel Bordeaux was verontwaardigd. Het slagtoffer was een zeer geacht koopman, vader van vijf kinderen, waarvan de oudste naauwelijks zijn zesde jaar bereikt had. De justitie wilde zich met de zaak bemoeijen; maar den kapitein, die tot eene zeer vermogende familie behoorde, kostte het weinig moeite om aan hare vervolgingen te ontkomen.

Dit tweegevecht was voor den kapitein het sein van vele andere. In alle steden waar zijn regiment in garnizoen kwam, ging er een roep van hem uit, als den grootsten twistzoeker en den gelukkigsten duellist des legers. Zes jaren geleden ging hij als luitenant-kolonel over tot het regiment van Angoumois: het corps officieren beklaagde zich bij den minister van oorlog over deze benoeming, als over eene onverdiende gunst. De nieuwe luitenant-kolonel hiervan onderrigt, stak zijne epauletten in den zak, en daagde de drie-en-dertig ontevredene officieren uit, welke hij allen wondde of ontwapende.

-- Gij spreekt dus van den markies DE MANIL, zeide ik tot mijnen klient; ik heb eenige jaren geleden veel van dezen beruchten duellist hooren spreken bij den maarschalk BIRON.

-- Die markies DE MANIL, die beruchte duellist, Mijnheer! antwoordde hij ben ik!

Beklagenswaardig overwinnaar in een aantal tweegevechten, die dikwerf noodlottige gevolgen hadden, ben ik er thans, vervolgde de markies de Manil, toe gekomen, Mijnheer! om mijn aanzijn te vervloeken en aan Gods barmhartigheid te twijfelen. De wroeging knaagt aan mijn hart; geen nacht gaat voorbij zonder dat mijne rust gestoord wordt, door de verschijning van eenige mijner slagtoffers. Dit is, zult gij zeggen, het gewone gevolg van eene geprikkelde verbeelding! Neen, Mijnheer! ik zie en herken duidelijk de trekken van hen, die onder mijne slagen vielen; ik tel hunne wonden, ik hoor den doodelijke reutel waarmede zij mijne bloedige overwinning begroeten.

Nadat de Markies deze woorden had uitgesproken, was de uitdrukking van zijn anders trotsch en edel gelaat, waarlijk deerniswaardig; het was reeds met rimpels bedekt, en droeg de kenteekenen van wanhoop en verslagenheid; in zijne oogen gloeide een koortsachtig vuur, en een woeste glans schitterde uit dezelve.

Ik was stom van verbazing en ontroering.

Indien wij twee eeuwen vroeger leefden, vervolgde de markies, zoude ik mijne wroegingen in een klooster hebben zoeken te stillen. Een bed van asch, eene paardenharen pij en de dagelijksche beoefening van de pligten der vroomheid, ondersteund door een levendig geloof, zouden misschien eenige verzachting in mijn lot hebben aangebragt. Maar de twijfel heeft zich van mijne ziel meester gemaakt en, heeft alles omvergeworpen; de Godheid, het kruis, de hoop zelfs op een volgend leven, alles heeft mij verlaten, de wroeging alleen is mij overgebleven, en gunt mij niet eens het berouw. Ik leef in eene eeuwigdurende hel; ja kan zoo niet blijven bestaan en ik wil mij tot elken prijs losmaken uit den kring van folteringen waarin ik steeds rondwentel. Ik wil de proef nemen met eene boetedoening, en het is over de wijze van uitvoering dat ik u kom raadplegen.

Ik heb vernomen dat de weduwe van mijn eerste slagtoffer, van den koopman te Bordeaux, in de uiterste armoede gedompeld is. Nadat de ongelukkige vrouw alles heeft opgeofferd voor de opvoeding harer kinderen, is haar niets anders overgebleven dan een gering jaargeld, haar door hare familie geschonken. Ik wil deze vrouw huwen, Mijnheer! ik wil hare kinderen als de mijne aannemen, en daardoor de misdaad trachten te boeten, welke ik nu twintig jaren geleden bedreef.

Wat wilt gij doen? Mijnheer! antwoordde ik: gevoelt gij niet, welke schande die vrouw zich op het hoofd zoude laden, indien zij hare hand schonk aan den moordenaar van hare echtgenoot? Tijdens het noodlottige tweegevecht, zeide de markies, droeg ik slechts den naam van Ridder de Cresne: tien jaren daarna, bij den dood mijns vaders, nam ik eerst den naam en den titel van markies de Manil aan.

In weerwil van deze naamsverwisseling, Mijnheer! kan uw geheim niet lang bewaard blijven; er zijn er te veel, die er belang bij hebben, hetzelve te openbaren, hetzij uit hebzucht, hetzij uit wraak. Uwe bloedverwanten aan den eenen kant, uwe vijanden (en deze moeten talrijk zijn) aan den anderen, zouden zich vereenigen om de waarheid aan uwe vrouw bekend te maken. Ik heb te goede gedachten van deze vrouw, om te kunnen gelooven, dat een adelijke titel en een groote rijkdom in staat zouden zijn, haar te troosten wegens het aanknoopen van eenen band, evenzeer door de godsdienst als door de maatschappij gewraakt. Wat zou er van u worden? Vreemdeling in uw eigen huis, zoudt gij de schrik worden van uw nieuwe huisgezin; uwe vrouw zou u zonder afgrijzen niet kunnen naderen; hare kinderen, die gij de uwe wenschtet te noemen, zouden met schaamte het brood aannemen, dat gij hun zoudt aanbieden, maar gedoopt in het bloed van hun eigen vader.

Allen, Mijnheer! ja allen zouden den vloek uitspreken over uwe weldaden en over de list; door u gebezigd om hen te beschermen en te verrijken. Uwe zorgen, uwe liefkozingen zouden niet in staat wezen om u te beveiligen tegen hunnen afschuw en hunnen haat, en de door den Ridder de Cresne begane moord zou steeds de weldaden van den markeis de Manil bezoedelen.

-- Dadelijk na de voltrekking des huwelijks, viel de markies mij in de rede, vertrek ik met mijne nieuwe familie naar een kasteel, hetwelk ik in Languedoc bezit. Ik zeg aan de wereld vaarwel; ik wil mij geheel overgeven aan de genietingen en de zorgen des huiselijken levens; men zal mijne noodlottige avonturen, ja zelfs mijnen persoon geheel vergeten, en in mijnen afgelegen schuilhoek zal ik misschien de kalmte mijner ziel en de gerustheid des harten wedervinden.

-- De waarheid heeft dikwerf vleugelen even als de laster, Mijnheer! of liever, de zucht om te benadeelen spoort menigmaal aan om eens anders daden aan het licht te brengen. De muren van uw kasteel zullen u niet beschermen voor het huiselijk onweder; het zal u vroeg of laat verpletteren, en dan zult gij vruchtelooze pogingen aanwenden om deze nieuwe folteringen te ontgaan. Geloof mij, Mijnheer! zie van dit huwelijksplan af, een plan, hetwelk ik niet schroom onzedelijk en gevaarlijk te noemen, en voeg niet bij den reeds zoo zwaren last uwer wroegingen, de pijniging van een geschandvlekt aanzijn.

— Maar kan ik dan geene hulp betoonen aan een huisgezin hetwelk ik in het ongeluk heb gestort; kan ik geene weezen beschermen, die ik van hunnen vader beroofd heb?

-- De wet is daar, om u de voldoening van uwe grootmoedige voornemens gemakkelijk te maken.

— Giften, substitutien, adoptien! Even zoo vele bronnen van oneindige twistgedingen! Na mijnen dood zou mijne familie niet nalaten, al mijn werk te vernietigen; ik heb het u reeds gezegd; zij is magtig, en zij zoude niet gedoogen, dat men haar van een aanzienlijk vermogen beroofde, zonder daartegen den hevigsten tegenstand te bieden. Zoo doende zouden mijne weldaden noodlottig worden voor diegenen die ik zou willen helpen.

— De wet beschermt den zwakke tegen den sterke, zij is gelijk voor allen. Wanneer de stukken, waarin gij uw vrije wil duidelijk hebt uitgedrukt, in behoorlijke orde zijn, kan geene magt ter wereld de deugdelijkheid daarvan betwisten.

De markies vestigde eenen scherpen blik op mij en een ligte glimlach van twijfel zweefde op zijne lippen.

Het is aan een man, die gedurende vijftien jaren zijns levens straffeloos zijne evenmenschen heeft vermoord, dat gij, Mijnheer! komt zeggen, dat de wet gelijk is voor allen! De fictie is voorzeker schoon, nuttig, noodzakelijk; maar, geloof mij, het is en blijft slechts eene fictie.

Ik zal, aldus vervolgde mijn kliënt, over al hetgeen gij mij gezegd hebt, nadenken. Indien ik mij met uwe redeneringen kan vereenigen, zal ik terugkomen en dan zullen wij gezamenlijk den grondslag leggen van de bescheiden, welke dienen moeten om mijn geweten te verligten en mijn hart te troosten.

De markies de Manil kwam niet terug. Na verloop van eenige maanden vernam ik, dat hij de weduwe van den koopman gehuwd, en haar al zijne bezittingen, tegenwoordige en toekomende, vermaakt had. Dit fortuin beliep meer dan driemaal honderd duizend franken aan renten. De markies had voor mij verzwegen, dat hij deze dame in de wereld ontmoet had en smoorlijk op haar verliefd was geraakt, minder om hare schoonheid dan om haren geest. Intusschen bezat de markiezin de Manil, die ik in 1780 bij den hertog de Penthièvre zag, in weerwil van haren veertigjarigen ouderdom, nog een schoon gelaat, hetwelk opgeluisterd werd door de levendigheid en de gaven van haren geest. Zij stamde trouwens af van een geslacht, hetwelk vruchtbaar was geweest in personen van verdienste. Mevrouw de Manil was kleindochter van mevrouw Bertrand, zoo beroemd in de zeventiende eeuw om hare originaliteit en hare talenten.

Hetgeen ik voorspeld had gebeurde De markiezin de Manil vernam de vroegere lotgevallen van haren echtgenoot en scheidde van hem in 1786. Zeven jaren daarna werd deze edelman, door een zijner aangenomen zonen, die Frankrijk niet had willen verlaten, voor de revolutionnaire regtbank aangeklaagd. De markies de Manil werd gearresteerd, teregtgesteld en veroordeeld op denzelfden dag. Met mannenmoed onderging hij de toebereidselen tot de strafoefening, en ging den dood in zonder eene klagt te uiten.

DE NAALD IN DE SCHUURDEUR.

Een rijke boer had eene eenige dochter. De meid was anders zoo kwaad niet, maar ongelukkig wat aan den stikziende kant, dat wil zeggen: bij helderlichten zonneschijn, om en bij den middag, kon ze op een voet drie, vier afstands nog wel onderscheiden, of een ding, dat op haar toekwam, een mensch of een ander soort van zoogdier was; maar op verder distantie of bij donker weer moest ze dat al juist raden, of ze wist het niet. Zelfs een wildvreemde, die maar een weinigje oplettend was, moest dus dadelijk wel merken, dat het meisje geen bijzonder scherp gezigt had. -- Nu, was er ook in de buurt een rijken boerenzoon, die wel zin in haar en in haar duiten had. Daar hij evenwel van de menschen hoorde, dat zij zoo heel erg bijziende was, en hij in de huishouding weinig dienst van haar kon hebben, nam hij zich voor, een volgend maal eens ter deeg op te letten, of dat werkelijk waar was. Dit voornemen van den jongen man werd nogthans aan 't meisje verraden, dat zich nu ook voornam, haar liefste op een regt duidelijke manier te bewijzen, dat het met hare kippigheid lang zoo erg niet was, als booze benijders wel zeiden. Zij liet daartoe eene fijne naainaald in de deur van het schuurtje steken, dat wel een twintig passen bezijden het huis lag. Toen ze nu haren vrijer bij 't heengaan tot buiten deur bragt en hem daar zijn afscheidszoen gaf, riep ze op eens heel huishoudelijk: „Heere, kijk, wie heeft daar ginder zoo'n mooije naald in de deur van ons schuurtje laten zitten!" Over zulk eene ongemeene scherpzigtigheid was de jonge knaap in 't eerste oogenblik geweldig verheugd, doch in het volgend bekoelde die blijdschap; want toen zijn liefste nu regt op de schuurdeur aan wilde loopen, om die kostelijke naald te halen; kwam zij te vallen over haars vaders vetste melkkoe, -- en buiten haar schuld, want niemand had haar gewaarschuwd, dat het stomme dier daar kort te voren zoo midden op het pad was gaan liggen.

Op de groote Amerikaansche rivier de Missisippe ziet men van tijd tot tijd vaartuigen, die geheel als koopmanswinkels zijn opgerigt. Daar vindt men kisten en kasten, opgevuld met zijden en katoenen stoffen, met lakens, linnens, enz.; een bediende staat achter de toonbank het gevraagde af te meten, een ander houdt het boek, een derde is met de zorg voor de kas belast. Zoo vaak zulk een vlottende winkel aanlegt, en dit geschiedt bij elke aanzienlijke plantaadje, wordt met horens en trompetten een teeken gegeven. De vrouwen en dochters der planters komen dan toesnellen, bestijgen het schip en voorzien zich van wat zij noodig hebben.

Nieuw uitgekomen Boeken.

Wetten en instructien voor Genees-, Heel-, Vroed- en Scheikundigen, Plattelands Heelmeesters, Apothekers en Drogisten enz., volgens de thans bestaande wetten in het koningrijk der Nederlanden f 0.75
Canstatt. Handboek der geneeskundige kliniek, 1e deel, 1e aflevering « 2.40
Handboek voor Scheeps-Geneeskundigen, bevattende de gezondheidsleer, Genees- en Heelkunde, door J. P. Dompeling, vrij bewerkt naar het Fransch van Prof. C. Torcet, 1e stuk « 2.50
J. Abercombi, over de ziekte der hersenen « 0.90
J. Johnson, over de ziekte van het hart « 0.75
C. F. Heusinger, Over de ontsteking en vergrooting van de milt « 0.90
J. L. Tormey, over de Encephalitis der kinderen « 0.60
Dr. Hoebeke verhandeling over de miskraam; uit het fransch vertaald door C. P. Meyer en G. C. Terlaak « 2.00
G. L. Ridder, beantwoording der beschouwing, door A. A. Sebastiani, en van eenige punten, door J. Baart de la Faille, Hoogleeraren te Groningen « 0.70
Verhaal van de verrigten der Jezuiten in Friesland, door Pater Willebrordus van der Heijden, lid van de orde der Jezuiten. Uit het latijn vertaald en met aanteekeningen voorzien, door Dr. H. Amersfoort en Mr. U. A. Evertsz « 3.60
Een woord over 's lands geldelijke aangelegenheden « 0.25
J. V. Coulon, onpartijdige beschouwing van het uitgebragte rapport der commissie over de geneeskundige staatsregeling; bij zijne Exc. den heer minister van binnenlandsche zaken ingediend « 0.50
J. F. Zylker. De Groninger landbouwer en zijn vak, van vroegeren en van den tegenwoordigen tijd « 0.80
Dichterlijke mengelingen, uitgegeven ten behoeve van eenen ongelukkigen jongeling « 1.00
Th. van Rijswijck, balladen, 1e afl. met platen « 0.75
Musen-Album. Letterkundig jaarboekje voor 1845 in karton « 0.75
Verzameling van Album-versjes en Bloemenspraak, 2e vermeerderde en verbeterde druk « 0.50
G. P. R. James, Esq. Hendrik van Guise; in 3 deelen, 1e en 2e deel « 4.20
Eugène Sue, de verborgenheden van Parijs; naar het fransch, 1e deel 1e aflevering « 0.90
Fh. Wangenheim, Het kasteel Gincoln Castle, of veertig jaren van eenen gevangenbewaarder « 3.60
D. de Foe, Het leven en lotgevallen van Robinson Crusoë 1e deel « 4.50
De Fakkel, Latere bijdragen tot de kennis van het ware, schoone en goede, verzameld door J. P. Sprenger van Eijk « 2.80
Mr. F. J. Hoppenbrouwers, Straalkrans, zamenandering van glansrijke plaatsen, uit vermaarde zoo Protestansche als Catholijke schriften, voorgedragen aan Maria « 1.50
Leerrijke keur uit Benjamin Franklin's zedekundige schriften, uitgegeven door de maatschappij Tot Nut van 't Algemeen « 0.25
P. J. Prinsen, korte geographische oefeningen, voor het eerste onderwijs in de kennis der geheele aarde, ten dienste der lagere scholen, met 8 uitvoerige kaartjes; 8e verbeterde druk « 0.60
Bomhoff, Hz. en S. Susan Homonijmen der Eng. taal « 0.80
P. J Baudet, Fransche oefeningen, met de noodige spraakkunstige aanwijzingen en ophelderingen, 1e stukje 7 druk « 0.25
Algemeen wetenschappelijk woordenboek, geheel naar de bevatting van jonge lieden, door J. van Wijk Roelandsz., onder medewerking van onderscheidene Vaderlandsche opvoedkundigen 1e aflevering « 1.25

ADVERTENTIEN.

Vlissingen, den 3. Junij 1843.

Heden overleed alhier in den ouderdom van ruim 84 jaren, Zijne Excellentie den Heer *O. W. GOBIUS*, Grootkruis der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Luitenant-Admiraal, Directeur en Kommandant der Marine te Vlissingen en Opperbevelhebber van Zr. Ms. Zeemagt op de Schelde.

Bank van Leening.

KOOPDAG den 14 Junij 1843 aan de BANK VAN LEENING te Vlissingen, alle openstaande panden, verpand tot ultimo Maart 1842.

Dingsdag namiddag van twee tot vier uren te bezien.

---

§ § Bij *J. OOMKENS*, te *Groningen*, is gedrukt en § alom te bekomen:

TOESPRAAK aan de LEDEN der

NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK,

van wege het GODGELEERD GEZELSCHAP onder de zinspreuk: *Gods woord is de waarheid*; van welk gezelschap het TIJDSCHRIFT WAARHEID IN LIEFDE uitgaat, Gr. 8vo . . . . à *f* –,80.

Nog zijn bij dezelve voorhanden:

Prof. W. MUURLING, CHRISTUS in den *Mensch* en de *Menschheid;* Het wezen van het innerlijke Christendom; . . . . à « –,50.

Prof. L. G. PAREAU, JEZUS CHRISTUS IN DIE GEKRUISIGD, onze kracht om te volharden in de Waarheid in Liefde die uit God is. Twee Leerredenen, à « –,50.

Prof. P. HOFSTEDE DE GROOT, *Wat moeten wy, Godgeleerden in de Nederlandsche Hervormde Kerk nu doen?* . . . . à « –,30.

PLEGTIGE VERKLARING, afgelegd door een aantal Leden der Hervormde Gemeente te Groningen, à « –,40.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

Junij 1843.

Van Middelburg.			ur. m.	Van Rotterdam.			ur. m.
Donderd.	8,	vm.	7.30	Donderd.	8,	vm.	12.
Vrijdag	9,	–	7.30	Vrijdag	9,	–	4.
Zaturdag	10,	–	9.	Zaturdag	10,	–	4.
Zondag	11,	–	9.30	Zondag	11,	–	4.
Dingsdag	13,	–	11.30	Dingsdag	13,	–	4.
†Woensd.	14,	–	5.	Woensdag	14,	–	6.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 6. Junij. Sedert den 5. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Nassivile, H. Panboter; Cowes, katoen; Johannes, H. F. de Jong, Landskroon, haver, Duches of Kent, J. Stevens, Londen, stukgoed; Ferdinand Anderson, Stockholm, teer en pik, Resolution, C. S. Clausen, Aalborg, rogge en zaad; Plato, J Chase, Cowes, tabak.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Hansina, J. Shan, Alexandrie, stukgoed; Einigtheden, A Hajes; Achilles, J. I. Moller, beide Gothenburg, ballast; Lathania, S. Geritz; Carl Petter, J. Kohlberg; Industrij, N. Elfors; Comet, J. Lindeman; de Pfeil, H. Spiesen, alle Avontuur, Wilhelm, J. Hennett; Lucine, J. Parrow, beide New-Castle. Catharina, S. Leljan, Liverpool; Diana, J. Wijerts, Hull; Jenny Maria, H. Fisher, Hartlepool; Godfried August, L. Beste, Libau; Carl Edward, L. Fridrichen, Christiaenzen; Tama, F. Schultz, Livorno, alle ballast.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.